

Geistlicher Baustein Nr. 22

-Wir sind die Frau von Christus und bringen Kinder hervor -

Albanische Übersetzung :

Guri i Ndërtimit Frymor Nr. 22

-Ne jemi Gruaja e Krishtit dhe sjellim në jetë Fëmijë-

Pasazhi biblik: "Teksti"

Romakëve 7:4:

„Kështu edhe ju, vëllezërit e mi, u bëtë të vdekur ndaj ligjit me anë të trupit të Krishtit, që t’i përkisni një tjetri, atij që u ringjall prej së vdekurish, që të sjellim fryt për Perëndinë.”

Ne nuk jemi vetëm të fejuar, por jemi të martuar. Kisha është e martuar me Krishtin. Ne jemi gruaja e Krishtit dhe sjellim në jetë fëmijë. (1)

Kryeprihti sillte gjakun tek froni i hirit (Hebrenjve 9:5-14). Dhe vetëm ai kishte të drejtë të hynte një herë në vit. Por kur Jezusi vdiq në Ditën e Pajtimeve, ai e shqeu perdën. Tani, jo vetëm Kryeprihti, por çdo njeri që dëshiron mund të hyjë në lavdinë Shekina të Perëndisë, nëpërmjet pagëzimit me Frymën e Shenjtë, në një bashkësi të vërtetë Pentakostale, në një vend në praninë e Perëndisë, ku fuqia e Perëndisë na pastron nga çdo padrejtësi. Ne bëhemi krijesa të reja në Krishtin Jezus (2 Korintasve 5:17). Fryma e Shenjtë bie mbi ne, merr me vete gjithë rëniet dhe turpin tonë, dhe ne hyjmë në një marrëdhënie me Perëndinë.

A nuk është kisha nusja? Epo, a nuk duhet nusja të sjellë në jetë fëmijë dhe të thërrasë: „Abba, Atë!”? (Romakëve 8:15-17). Çfarë po ndodh? S’është çudi që nuk mund të sjellim më fryt, kur jemi larguar nga kjo lavdi Shekina; kur jemi larguar dhe nuk dimë më kush është Ati ynë, kush është Nëna jonë – larg nga gjaku.

Por Perëndia nuk ka nipa e mbesa. Perëndia ka vetëm bij. Çdo burrë, çdo grua, çdo djalë, çdo vajzë duhet të përjetojë hyrjen në Vendin Shumë të Shenjtë dhe të lindë sërish (Gjoni 3:1-8). Është tragjike kur edhe kisha pentakostale bëhet kështu. Ne kemi disa „nipër” të pentakoses. Por po ju them: Perëndia nuk ka asnjë të tillë.

Kisha e ka atë, por Perëndia nuk e ka. Çdokush që vjen te Perëndia, duhet të vijë përmes gjakut. [2]

Tani, kështu është edhe sot. Ne pretendojmë se jemi Nusja e Krishtit. Ne pretendojmë se jemi Nusja. Dhe nëse jemi Nusja, atëherë duhet të sjellim fëmijë. Ne nuk turpërohemi nga ungjilli (Marku 8:38).

Kur isha për herë të parë mes të Pentakostalët – po, kjo ishte një grup i veçantë, këtë e pranoj. Por një gjë më ra në sy: ata nuk turpëroheshin nga ajo për të cilën flisnin. Vraponin lart e poshtë korridoreve; kishin një fuqi që nuk e kisha parë më parë të vepronte. Sepse ata kishin hyrë në një marrëdhënie me Perëndinë, ishin rilindur dhe ishin bij e bija të Perëndisë (Gjoni 1:12-13). Qëndronin në rrugë dhe thërrisnin: “Halleluja, lavdi Perëndisë!” Vraponin lart e poshtë nëpër rrugë, gëzoheshin dhe lavdëronin Perëndinë. Ata nuk turpëroheshin. [3]

Tani, fuqia e kishës që beson: Krishti ka gjithë fuqinë në qiell dhe në tokë. A e besoni këtë? Po atëherë, nëse Ai është në ju? A ka Krishti gjithë fuqinë? (Mateu 28:18).

Ai është fara e Fjalës në trupin e Tij, dhe Ai në ne bëhet fara e Fjalës në ne. Gjithçka që ishte Perëndia, Ai e derdhi në Krishtin, dhe gjithçka që ishte Krishti, Ai e derdhi në Kishën. Kjo është fuqia (Kolosianëve 1:26-29).

Kushtojini vëmendje tani. Mendoni për ligjin e shumimit të Perëndisë: çdo gjë sipas llojit të vet. A është e vërtetë kjo? Fara e Krishtit, Fjala, duhet të vijë përmes trupit të Tij. Dua që ta kuptoni me të vërtetë këtë: fara e Krishtit duhet të vijë përmes trupit të Tij – jo përmes një denominacioni, por përmes një fare të rilindur të Fjalës (1 Pjetrit 1:22-23).

Mendoni tani çfarë është kjo. Fara e Krishtit... Si vjen fara ime? Përmes trupit. Si vjen fara e pemës së mollës? Përmes trupit. Fara vjen përmes trupit, dhe Kisha është trupi i Krishtit, Kisha biblike (Efesianëve 1:22-23). Kjo lindje e sjell Atë vetë në trup. Kjo është rilindja.

Kisha e Tij është Fjala e Tij, që njerëzit të mund të shohin vërtetimin e Hebrenjve 13:8: "Jezusi Krisht është i njëjti dje, sot dhe përjetë."

Edhe pse një engjëll e udhëhoqi Filipin (Veprat e Apostujve 8:26-40), fara e jetës duhej të vinte përmes trupit: përmes Filipit. Nga erdhi fara? Nga engjëlli? Jo, engjëlli vetëm i tregoi atij ku të shkonte. Engjëlli është një lajmëtar; por këtu kemi një bir. Filipi kishte farën, mesazhin, Fjalën. Kështu mund të lindte një fëmijë. Filipi i vuri duart mbi të. Filipi e pagëzoi në emër të Jezu Krishtit. Atëherë doli Fryma e Perëndisë. Sigurisht.

Pra, fara duhej të vinte nga trupi. Cili trup? Nga Trupi i Krishtit. Saktë. Dhe Filipi ishte një anëtar i atij Trupi (1 Korintasve 12:12-27).

Dëgjoni tani, e njëjta gjë ndodhi te Veprat 10:9-48. Pjetri ishte mbi çatinë e shtëpisë. Një engjëll e udhëhoqi atë në shtëpinë e Kornelit, por nga erdhi Fjala? Nga Trupi. Një engjëll erdhi dhe i tha: "Mos u shqetëso, mos e konsidero asgjë të papastër, thjesht shko, mos mendo shumë." Dhe ndërsa Pjetri po fliste këto fjalë — jo engjëlli, jo ndonjë kardinal — por ndërsa Pjetri fliste... Çfarë ndodhi? Ai ishte trupi. Ai kishte Fjalën. Fjala gjeti vend. O vëlla! Një engjëll e drejtoi atë, por jeta erdhi përmes Trupit të Krishtit.

Pali, në rrugën e tij për në Damask, pa një vegim që e udhëhoqi. Por Anania kishte farën, Fjalën. Amen. Ky profet, Anania, pa një vegim që i tha: "Shko atje dhe vëri duart mbi të." Ai i tha: "Vëlla Saul, Zoti të është shfaqur në rrugën për këtu." (Veprat 22:1-21). Si e dinte këtë? Ai kishte Fjalën. Fjala e Zotit i erdhi profetit. Ai profetizoi, shkoi atje lart dhe tha: "Ai më dërgoi këtu që të të vë duart mbi ty, që të shërohesh, të marrësh Frymën e Shenjtë dhe të të kthehet shikimi." Dhe luspat ranë nga sytë e tij, ai u ngrit, u pagëzua në emër të Jezusit dhe shkoi të studionte Fjalën. Një engjëll e drejtoi. Kjo është e vërtetë.

Por Pali kishte farën e jetës. Duhet Fryma e Perëndisë dhe fara që të jepet jeta e përjetshme.

Tani vëreni çfarë ndodhi me fëmijët e Evës. Kur Perëndia i tha nuses së Adamit: "Shumohuni dhe mbushni tokën", ky ishte urdhri i Perëndisë (Zanafilla 1:28); dhe ajo do ta kishte bërë këtë, dhe Ai do t'i kishte bashkuar ata. Por çfarë ndodhi? Kur Adami ishte gati të shkonte te ajo, ajo tashmë ishte bërë nënë. E kuptoni se çfarë dua të them? (Zanafilla 3:1-7).

Tani, e njëjta gjë ndodhi me Kishën e Krishtit, nusen e Krishtit. Vëreni, në këtë nuse, çfarë bëri ajo atëherë? Fëmija i parë që lindi prej saj ishte një fëmijë i paligjshëm, jo i drejtë (Zanafilla 4:1), dhe ai ishte plot me vdekje dhe solli vdekje. Dhe që atëherë, ekziston vdekja. Kështu që e shihni se duhet të ketë qenë seksi. Pse përndryshe do të vdisnit, nëse nuk do të kishte qenë seksi? Nëse Perëndia dha një urdhër që nuk mund të dështojë... Fjala e Perëndisë është e përjetshme. Ajo nuk mund të dështojë. Nëse Ai tha: "Shumohuni dhe mbushni tokën", ky ishte qëllimi i përjetshëm i Perëndisë. Nëse do të ishte zbatuar ashtu, nuk do të mund të vdisnit, sepse është Fjala e Tij. Atëherë do të kishit jetuar. Dhe nëse ai fëmijë do të ishte sjellë në jetë në mënyrë të drejtë, nuk do të kishte pasur vdekje; por ajo nuk mundi të priste.

Kjo ndodh edhe sot. Njerëzit kërkojnë një lloj imitimi të rremë me bërtitje, kërcime, të folur në gjuhë ose ndonjë gjë tjetër, në vend që të presin për Fjalën e vërtetë të Perëndisë që të shfaqet në nuse. Ajo mënyrë, në të cilën Fjala merr trup, është nusja e vërtetë e Perëndisë, e cila lind fëmijë. Ata nuk mund të vdesin. Një fëmijë që nusja lind mbi Fjalën, nuk mund të vdesë, sepse ai është Fjala.

Amen. E kuptoni? Ai fëmijë nuk mund të vdesë, sepse është një fëmijë i Fjalës, është një fëmijë i farës, është një fëmijë i përjetshëm. Haleluja! (4)

Tani shikoni, nëse e shqyrtojmë këtë deri në fund, shohim se ka vetëm një Jezus Krisht, një njeri i vetëm, Perëndia, Emanuel (Mateu 1:23). A e besoni këtë? Por anëtarët e gruas së Tij janë shumë, mijëra mbi mijëra e mijëra, grua e Tij, nusja, Kisha. E kuptoni tani?

Prandaj, Ai i tha Adamit, para se të futet seksi fare: "Shumohuni dhe mbushni tokën" (Zanafilla 1:28), kur ai ishte ende në fillim, kur brenda vetes ishte ende edhe mashkull edhe femër. Kjo tregon se nusja duhet të vijë nga Fjala, përmes shumimit Frymor – shumime, për të mbushur Botën.

Dhe kështu është edhe me kishën, e cila refuzon të mbetet shtatzënë në epokën në të cilën po jetojmë tani, për të sjellë në jetë fëmijë të kësaj epoke. Ne nuk jemi luteranë, wesleyanë apo pentekostalë! Ne duhet të jemi fëmijët e kësaj epoke, përmes shtatzënisë me Fjalën e Perëndisë, për të sjellë në jetë një fëmijë të kësaj epoke — fëmijën-farë. Amen. Shpresoj që e kuptoni këtë.

Ai thjesht vazhdoi më tej, duke ia zbuluar Fjalën Trupit dhe duke e vërtetuar Vetën si i njëjti, përmes Vetvetes. Fëmijët e Tij fillojnë të duken disi më shumë si Ai (Efesianëve 5:27), sepse arrijnë në pjekuri të plotë — ata bëhen fëmijë të Fjalës, jo fëmijë të kishës. Fëmijë të Fjalës! Dhe Nusja do të jetë një zonjë e lavdishme e Fjalës, e papërlyer, e paprekur nga ndonjë organizatë njerëzore apo teori e krijuar nga njerëzit. Ajo do të jetë e pastër dhe e pa njollë, Nusja e Fjalës! Amen dhe amen! Shpresoj që e kuptoni këtë. Ajo do të jetë bija shtatzënë e Perëndisë. (5)

Kjo është pikërisht ajo që ishte Jezus Krishti: një fëmijë i folur, i përjetshëm (Isaia 7:14; Gjoni 1:14). Ai nuk ishte i detyruar të vdiste, por Ai e bëri këtë për të paguar fajin (Kolozianëve 2:13-15; 2 Korintasve 5:14-15). Vetëm në këtë mënyrë mund të paguhej. Askush tjetër nuk mund ta bënte (Zbulesa 5:1-7); të gjithë ishin të lindur nga bashkimi seksual sipas planit të djallit. E kuptoni tani?

Çdo njeri, qoftë papë, prift, peshkop apo çfarëdo tjetër, duhet të vdesë, sepse është i kryqëzuar. Kjo është plotësisht e vërtetë. Ai lindi nga Satani dhe Eva. Ata mund ta quajnë si të duan, por ishte Satani dhe Eva. Fjala origjinale nuk kishte asgjë të përbashkët me këtë. Fjala origjinale ishte jetë. Satani e përzjeu atë dhe solli vdekjen. Dhe kur Kisha sot, që e quan veten pentekostale, baptiste apo çfarëdo emri tjetër, e përzien këtë Fjalë me ndonjë doktrinë njerëzore, ajo lind një fëmijë të vdekur. Ajo nuk mund të ketë jetë në vetë. Ajo është e vdekur dhe edhe fëmijët e saj janë të vdekur.

Perëndia tha: "Do ta hedh në një shtrat shthurjeje dhe do t'i vras fëmijët e saj." (Zbulesa 2:22-23). Perëndia e tha këtë në Zbulesë. Sa prej jush e dinë që kjo është e vërtetë? Ta hedh në një shtrat shthurjeje — kjo është pikërisht ku ndodhet — dhe t'i vras fëmijët e saj, madje me zjarr.

Çfarë ndodh me egjrat mes grurit? Ato digjen (Mateu 13:30). Oh, ti nuk mund ta paraqesësh Fjalën si gënjeshtër. Ajo është e vërteta. Ndonjëherë je skeptik dhe ndoshta ne e bëjmë keq, por nëse ecën gjithmonë drejt përpara, ajo ecën në hap me ty. Ata janë hedhur mbi një shtrat të botësisë... Ajo (kjo kishë, kjo frymë) nuk mund të prodhojë tjetër veçse fëmijë të vdekur.

Çdo fjalë e folur e Perëndisë është një farë. Kjo është e vërtetë. Do ta provoj menjëherë, ku Jezusi e ka thënë kështu. Çdo fjalë e folur e Perëndisë është një farë. “Nëse një njeri nuk lind përsëri...” Pse duhet të lindë përsëri? Sepse ai është i vdekur në natyrën që ka. Ai është i kryqëzuar (pra, i ndarë nga jeta). Ai duhet të rilindë (Gjoni 3:3-8). Pse? Sepse është lindur në mëkat, për shkak të mëkatit të Evës, është formuar në paudhësi (Isaia 64:6), ka ardhur në botë dhe ka folur gënjeshtër (Romakëve 3:4). Ai është gënjeshtar që nga fillimi. Nuk ka rëndësi sa i zgjuar, i arsimuar apo çfarë tjetër është, ai është gënjeshtar. Kështu thotë Bibla. Pavarësisht sa të shenjtë kanë qenë prindërit e tij, ose çfarëdo tjetër që ka lidhje me të, ai është gënjeshtar që nga fillimi. Dhe mënyra e vetme që ai mund të thotë të vërtetën, është duke shqiptuar me buzët e veta atë që është e vërtetë. Kjo është mënyra e vetme që mund të vijë e vërteta. Nëse diçka është në kundërshtim me këtë Fjalë, ai është akoma një gënjeshtar. (4)

Krijuesi i madh nxori Fjalën e Tij, dhe fara e Fjalës ishte aty, përpara se të formohej fara e vërtetë. Dhe Fjala e formoi farën. Shikoni, Ai e krijoi botën nga gjërat që nuk shihen (Hebrenjve 11:3). Ai e bëri botën përmes Fjalës së Tij. Perëndia i solli të gjitha gjërat në ekzistencë me anë të të folurit të Tij.) 6)

Tani vëreni: veprat më të mëdha ishin që fuqia të ishte në Kishë – jo vetëm të shërosh të sëmurët nëpërmjet lutjes, të dëbosh demonë përmes lutjes – por të japësh jetë të përjetshme për besimtarët (Gjoni 14:12). Fryma e Shenjtë erdhi dhe iu dha në duar Kishës për të shpërndarë jetë. Oh, kjo është ajo që Golgota do të thotë.

Ajo mori burra dhe gra të përulur e të përthyer dhe i ngriti në një pozitë që të jenë bij dhe bija të Perëndisë, të shërojnë të sëmurët dhe të shpërndajnë jetë të përjetshme.

Përmes faktit që Ai u dha Frymën e Shenjtë besimtarëve që i binden (Veprat e Apostujve 5:32), njerëz që më parë ishin jobesimtarë, u bënë besimtarë dhe transmetojnë jetë të përjetshme Frymore.

Dikush tha: “Si mund ta lejosh dikë të të fyejë ashtu?” – Ti nuk jeton për veten tënde (2 Korintasve 5:14-15). Ti jeton për të tjerët, që të mund t’i shpëtosh ata njerëz, t’u japësh jetë (1 Gjonit 5:16). Ju bëheni bij. Dhe vështirësia është se kisha ka harruar se ata janë bij. Dhe ju jeni bij. Ju merrni vendin e Krishtit (2 Korintasve 5:20-21; Kolosianëve 1:16-18; Efesianëve 1:22-23). Ju jeni bij; prandaj mos jetoni për veten tuaj; jetoni për të tjerët! (Romakëve 14:7-8).

“Mirë, unë mund të jetoj për këtë vëlla, sepse sigurisht që ai është një njeri i mirë.” Jo, nuk është kështu. Jeto për atë njeri që të urren (Mateu 5:43-48). Jeto për atë person që do të të vriste po të mundte. Këtë ia bënë Atij. E vranë, dhe Ai vdiq që t’i shpëtonte ata. Kjo është jetë e përjetshme. Kur kjo është në zemrën tënde, atëherë ke hyrë në qiell. Ti flijon gjërat e tua personale, i lë mënjanë, ashtu si delet japin leshin e tyre. Ti shikon nga Golgota.

Zoti Jezus Krisht ishte një njeri i veçantë, njeriu i përsosur (Filipianëve 2:5-8). Ai e dha jetën e Tij dhe na la një shembull.

Tani, çfarë duhet të bëjmë? Gjëja e parë që dua të them është kjo: Jezusi nuk jetoi kurrë për Vetën e Tij. Jeta e Tij iu dha të tjerëve. Kjo është jetë e përjetshme e përsosur. Nëse thua se shkon në kishë dhe bën vepra të mira, është mirë. Por nëse jeton për veten tënde, nuk ke jetë të përjetshme. Jeta e përjetshme është të jetosh për të tjerët (Mateu 25:31-40).

Ai e dëshmoi këtë kur erdhi si Qengji i Perëndisë (Gjoni 1:29). Ai jetoi dhe kishte jetë të përjetshme, sepse nuk jetoi për Vetën e Tij. Ai jetoi për të tjerët. Dhe ti merr jetë të përjetshme kur përjeton atë ditë të Golgotës, dhe pastaj nuk jeton më për veten tënde. Që nga ajo ditë, ti jeton për të tjerët. (7)

Kushtojini tani vëmendje: Perëndia e bën Vetën të njohur. Ne nuk duhet të përpiqemi ta sjellim dikë te krishterimi përmes imponimit, por përmes zbulimit – Krishti në ty – ashtu si Perëndia ishte në Krishtin. Siç ishte Perëndia në Krishtin, ashtu është edhe Krishti në ty! Çfarë bëri Perëndia në Krishtin, Krishti e bën në ty! (Kolosianëve 1:26-27). Shenjat që Perëndia bëri në Krishtin, Krishti i bën në ty! Oh, a nuk është kjo e mrekullueshme? Oh, sa shumë e dua këtë. Jezusi tha: „Atë ditë“ – kjo është dita e sotme – „atë ditë, kur ky zbulim do të bëhet i njohur, do ta kuptoni se Unë jam në Atin dhe Ati në Mua; Unë në ju dhe ju në Mua.“ Kur zbulesa bëhet e dukshme: „Atë ditë do ta njihni se Unë dhe Ati jemi një; Unë jam në Atin dhe Ati në Mua.“ Pastaj, kur kjo zbulesë shfaqet, atëherë është: „Unë në ju dhe ju në Mua.“ (Gjoni 14:20).

Dhe mbani në mend: ne tani, si Nusja e Tij, jemi shtatzënë me Frymën e Tij. Oh, Kisha lind fëmijë – shihni – shtatzënë nga Fryma e Tij, me Emrin e Tij; ajo mban Emrin e Tij, mban Jetën e Tij; sjell në dritë shenjat e Jetës së Tij, dëshminë e madhështisë së Tij, dëshminë e ringjalljes së Tij, dhe tregon se Ai nuk është i vdekur, por i gjallë përjetësisht. Kjo është jeta e përjetshme – e konfirmuar – dhe dëshmon para botës se ne jemi të gjallë në Të.

Si mund ta dish këtë? Sepse je anëtar i Kishës? Jo – sepse Krishti jeton në ty, kaq shtatzënë je me Frymën e Tij, sa je i burgosur i gjithçkaje tjetër (Galatasve 3:1). Ti mbahesh i burgosur për Ungjillin, i burgosur për Fjalën, dhe çdo fëmijë që mund të sjellësh në jetë është sepse je i nurgosur.

Ti nuk mund të bësh kurvëri, sepse tashmë je bërë shtatzënë. Lavdi Perëndisë! Ajo nuk mund të të arrijë më. Barku i jetës është i mbyllur për çdo gjë tjetër. Ti tashmë i përket Atij – përmes paracaktimit. Ajo farë duhet të vijë në jetë; asnjë gjë tjetër nga bota nuk mund të hyjë brenda. Oh, sa shumë do të donim të qëndronim tek kjo për një orë të tërë! Jam i sigurt që ju e kuptoni. Shihni, Krishti – dhe vetëm Ai – tashmë është gjithçka.

Fara ishte atje. Fara tashmë ishte atje. Kur u vendos ajo aty? Që para themelimit të botës, Ai na paracaktoi për jetën e përjetshme (Efesianëve 1:3-4). Dhe sapo dhënësi i jetës nisi të rrjedhë, ajo farë që ndodhej aty... Farëra të tjera që përpiqeshin të hynin, thjesht nuk mund ta arrinin.

Por kur kjo farë hyri, ajo (mitra) u mbyll shpejt dhe të gjithë farat e tjera u dëbuan jashtë.

Ti je bërë një i burgosur, i rrethuar nga Krishti dhe në Krishtin. Krishti në ty, Jeta e Tij sjell dëshminë e Tij, shenjat e Tij. Oh, shikoni, Ai sjell përpara shenjat e Jetës si dëshmi të Ringjalljes së Tij, për t'i treguar botës këtë jetë të përjetshme. Kjo i dëshmon botës se ne jemi të gjallë në Të. Dhe mbani ne mend, të gjallë me Perëndinë, Shpëtimtarin tonë, i cili na krijoi për të njëjtin qëllim – për Kishën – dhe jetën e Tij krijuese në ne.

Është Perëndia në njeri. Kjo është shfaqja e Tij. Kjo është ajo që Ai zbulon. Kjo është ajo që Ai përpaket të bëjë, dhe Fjala vetë e Perëndisë e zbulon atë. Ajo tregon se njeriu nuk mund të krijojë; Perëndia është Krijuesi. Dhe nuk është më njeriu; është Perëndia, Krijuesi, në njeri, që tani është Kisha e Tij. Amen! Ajo po shkon në shtëpinë qiellore, për të jetuar me Të përgjithmonë. Perëndia e shpreh dashurinë e përjetshme ndaj Kishës së Tij. [8]

Kisha tani është e fejuar me Krishtin për martesën (2 Kor. 11,1-4). Martesa ende nuk është përmbushur. Ajo do të ndodhë në darkën e martesës së Qengjit. Kështu që ne shohim se Kisha tani është e fejuar, ashtu si një burrë është i fejuar me gruan e tij. Çfarë bën ai ndërkohë që janë të fejuar? Ai kujdeset për shumë gjëra, i dërgon dhurata dhe sigurohet që ajo të ndihet mirë. Epo, kjo është edhe ajo që Krishti bën për Kishën e Tij (1 Kor. 12/13/14,1). Ai na dërgon dhuratat e Frymës (Efes. 4,8). Si mund të jesh i fejuar, nëse e mohon që këto dhurata ekzistojnë? Ato janë shenja dashurie. Janë shenjat e Perëndisë për Kishën. Jezusi e tha kështu: “Këto shenja do të përcjellin ata që besojnë.” (Marku 16,17-18). [9]

Dhe sipas Shkrimit, Ai do të kthehet në këto ditët e fundit me një shërbesë të tillë. Kjo do të ndodhë pas pagëzimit me Frymën: të folurit në gjuhë, shërimi hyjnor e të tjera gjëra të tilla. Kjo është përmbyllja e mesazhit pentekostal për të cilin po flasim sot.

Ky shërbim i vetë Krishtit, i mishëruar në mesin e popullit të Tij, me të njëjtat gjëra që Ai bëri kur ishte këtu në tokë; në trupin e Tij, Nusja, e cila është pjesë e Tij, bën të njëjtat gjëra – si burri dhe gruaja, mbreti dhe mbretëresha – pikërisht përpara ceremonisë së martesës. (10)

Sa gjë e madhe është sot, o Zot, të kuptojmë se tani jemi të bashkuar me një frymë. Një Frymë, Fryma e Shenjtë, ka në dorë Fjalën dhe vjen brenda nesh. Dhe sa gjë e madhe është, çfarë privilegji, të shkëputemi nga e gjithë bota dhe të bashkohemi me Jezus Krishtin. Dhe të mendojmë se një ditë, në formë trupore, me një trup si trupi i Tij i lavdëruar (Fil. 3:20-21; 1 Gjonit 3:2), ne do të ulemi në tryezën e dasmës dhe do të bashkohemi e martohemi me Të; për të jetuar si Nusja dhe Dhëndri nëpër të gjitha kohët që do të vijjnë, nëpër një përjetësi të pafundme.

O Zot Perëndi, bëfsh që kjo të mos jetë thjesht një mendim mitik për njerëzit, por le të bëhet aq reale, sa të lindë një uri dhe etje në zemrat e njerëzve, që kur të lexojnë gazetatat e tyre, të dëgjojnë radion dhe lajmet, ata të shohin se ka ardhur koha e bashkimit (Mat. 5:6). Shenjat janë ndezur (shendrisin).